

Ko gre radioamater na počitnice (Mini DXpedicija 5B/S55DX)

Letošnje poletje se je marsikaj dogajalo, tako da, razen enodnevnega izleta, praktično nisem uspel priti do morja. Zato je padla odločitev, da si bova z YL-ko privoščila počitnice v septembru. Ugodne cene letalskih vozovnic nizkocenovnega letalskega prevoznika iz Zagreba so bile glavni razlog, da sva za si za cilj izbrala Paphos na Cipru. Ciper sva sicer že nekajkrat obiskala, tako severni (non DXCC) 1B kot tudi južni 5B del. Vendar sva doslej vedno potovala z agencijami in bivala v hotelih, tako da južnega dela niti nisva dobro spoznala, saj sva bila tam v hudi poletni vročini in ni bilo prave volje za potepanje. Tokrat pa sem sva sama na spletni platformi rezervirala apartma in najela avtomobil za malo bolj popotniške počitnice izven glavne sezone.

Ko sva iskala po spletu, kaj vse bova na Cipru počela, sem med zanimivostmi naletel na gorovje Troodos in njegov najvišji vrh Chionistra, ki mu domačini pravijo tudi Mt. Olympus. Ker je SOTA tudi sicer pomemben del preživljanja najinega skupnega časa, je padla ideja, da izvedeva aktivacijo tega vrha, ki ima, kot se spodobi za najvišji vrh Cipra, SOTA oznako 5B/CY-001. Najprej sem nameraval vzeti s sabo samo ročno VHF postajo. Zato sem se pozanimal pri predsedniku ciprskega SOTA združenja Andreasu, 5B8AP, če in katere frekvence uporabljajo na Cipru na VHF za SOTA-nje. Dobil sem odgovor, da je na Cipru VHF aktivnosti bolj malo, še ta je predvsem na repetitorjih in da priporoča, da za aktivacijo uporabim KV postajo.

Zaradi omejitev pri teži prtljage sem se odločil, da s sabo vzamem Elecraftovo KX3. Napajana z notranjimi baterijami in z originalno CW ročko pritrjeno na postajo je najbolj »low profile« postaja, ki jo premorem. Za anteno sem izbral GP, ki ima komercialno oznako Hamgeek MA-12, znano tudi kot Chelegance MC-750. Gre za GP vertikalko s teleskopskim sevalcem za frekvence od 14 do 28 MHz, z dodatno tuljavo pa dela tudi na 7 in 10 MHz. Za protiutež ima štiri 4,5m dolge radiale, precej pa verjetno pomaga tudi 10m koaksa, ki ga priporoča proizvajalec. Podobnih anten se najde kar nekaj na spletu. Ta me je pritegnila, ker ima teleskopski sevalec lasersko vgravirane oznake, da lahko enostavno nastaviš potrebno višino za želeno frekvenčno območje. Fino ugaševanje po mojih izkušnjah praktično ni potrebno, še posebej to velja za 20m. Zato mi ne bo treba s sabo nositi antenskega analizatorja, dovolj bo SWR meter na KX3. V najslabšem primeru pa pravijo, da antenski tuner v tej postajici poglasi tudi »al dente« kuhan špaget. Anteno sem pred odhodom na počitnice preizkusil na domačem vrtu in še na treh SOTA aktivacijah in vedno je delala brezhibno, po tovarniških oznakah. Všeč mi je tudi to, da se antena razstavi in zloži v lično zaščitno torbo, ki gre zlahka v potovalni kovček.

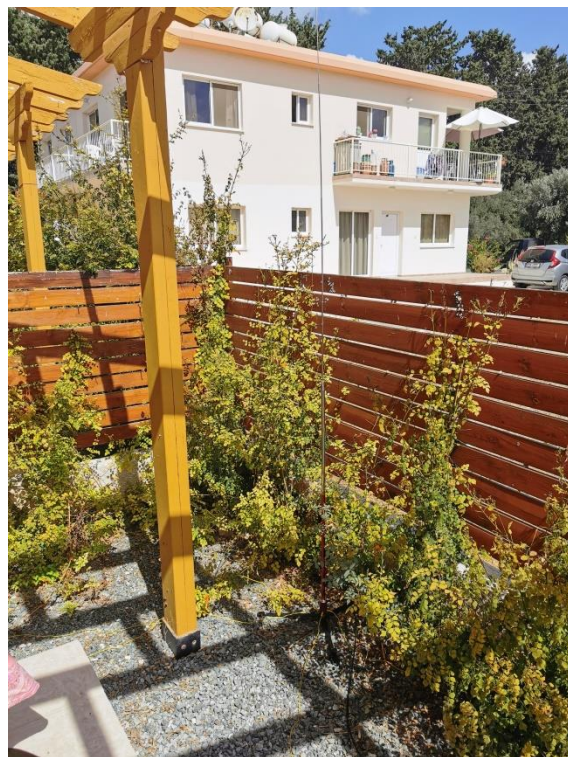
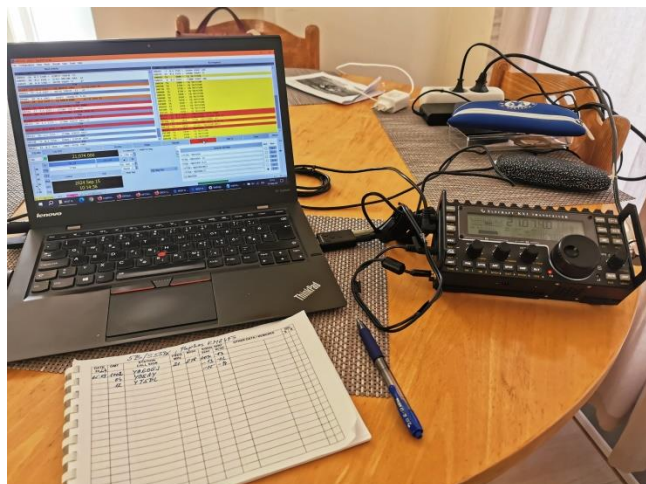
Originalni spodnji del antene, ki je konica, ki naj bi jo (z roko) zabil v zemljo, sem zamenjal z zložljivim trinožnim stojalom. To sem nekoliko povrtal, da ga lahko s kladivom pribijem na tla s heavy-duty šotorskimi klini. Po mojih izkušnjah je malo SOTA vrhov, kjer bi z roko lahko zabil nosilec v tla. Tolči po njem pa ni priporočljivo, saj bi poškodoval navoj za privijanje antene. Na stojalu sem colski priključek za fotografsko opremo zamenjal kar z M10 vijakom, ki je potreben za pritrditev te antene. V nahrbtnik sem dal še dobrih 10m koaksialnega kabla, računalnik tako ali tako vedno nosim s sabo, zato sem vzel še kable za FT8, če slučajno na CW ne bi šlo.

Pred potovanjem sem dobil še elektronsko sporočilo od predsednika Ciprske zveze radioamaterjev (CARS) Nestorja, 5B4AHZ. Opozoril me je, da sta na vrhu Chionistra dve vojaški bazi, ciprska in britanska in da je prepovedano fotografirati oz. snemati vojaške objekte. Do sedaj z vojsko menda še ni bilo težav, saj hodi na vrh veliko pohodnikov, pozimi pa tudi smučarjev, vendar nikoli ne več. Če pa bi imel težave

pri sporazumevanju z vojaki, naj ga pokličem, da bo on posredoval. Za vojaške objekte sem sicer že vedel, saj sem na spletu prebral poročilo Jacka, AI4SV o njegovi aktivaciji tega vrha. Nestorjevo pismo pa sem ob srečanju z britanskimi vojaki na koncu vseeno moral uporabiti.

Potovanje se je pričelo z zamudo. Ura in pol čakanja pri odhodu iz Zagreba in prihod malo pred polnočjo na letališče Paphos na Cipru. Ciprčani so namreč eno uro pred nami (UTC + 3h). Najem avtomobila in vožnja sredi noči v cca 17km oddaljeni apartma, to pa je bil izziv. Na Cipru namreč vozijo, tako kot Angleži, po levi strani. To in pa dejstvo, da sem vozil (precej zmahan) avtomobil, ki ga nisem poznal, me dodobra prebudilo kljub pozni uri. S pomočjo mojega starega Garmina, se je zadeva okoli 1 ure zjutraj le uspešno končala.

Prvi dan sem postavil anteno kar v atriju apartmaja. Postavitev ni bila najbolj ugodna, saj je bila antena le okoli 2m oddaljena od dvonadstropne stavbe, med pergolo in leseno dvoriščno ograjo. Kljub temu pa sem naredil kar nekaj zvez. V glavnem po Evropi, od DXov pa sta bile le po en UA9 in JA. Tudi na RBN sem opazil, da me največ zaznavajo postaje na razdalji med 2.000 in 2.500km v smeri severo-zahod (EU). Šlo je na CW kot tudi na FT8. Moč je bila 5W. KX3 z zunanjim napajanjem na 20m zmore tudi do 15W, vendar se znatno greje, če neprenehoma kličeš CQ. Tako sem raje ostal kar na 5W, da ne bi bilo kakšnega neprijetnega presenečenja. Prvi rezultati so bili obetavni, vse je delalo po pričakovanjih. Oprema je uspešno prestala generalko za SOTA.

Naslednji dan naju je pot na SOTA aktivacijo iz Paphosa vodila najprej ob južni obali proti Limassolu (gr. Lemesos) in nato zavila proti severu v gorovje Troodos. Za razliko od suhega in od sonca ožganega obalnega dela, je predel Troodosa bogat z vodo, zato je pokrit z bujno vegetacijo. Področje pokrivajo mogočni zeleni gozdovi. Ovinkasta, vendar dovolj široka in asfaltirana cesta naju je po kakšni uri in pol vožnje pripeljala v vas Troodos. Od tam je le nekaj minut do smučarskega središča, ki je bilo izhodišče za

najin Olimp, oziroma Chionistro. Avto sva pustila na parkirišču, kjer sta znaka »stop« in »slepa ulica«, čeprav cesta vodi prav do vrha, do vojaških baz. Na desni strani parkirišča se za informacijsko tablo začne pešpot, ki je označena z modro-belimi oznakami in nas po kakšnih 15 minutah hoje pripelje na vrh. Vrh je na višini 1.952m, zato so temperature opazno nižje kot v dolini. Dolge hlače in dolgi rokavi so nujni in tudi vetrovka pride prav, kljub temu, da je v dolini 30 stopinj.

Za oddajanje izberem stopnico žičničarske kabine na vrhu smučišča. Začnem s postavljanjem antene in že opazim dva vojaka, ki mi mahata izza žičnate ograje vojaškega objekta. Pomaham nazaj in nadaljujem s postavljanjem. Še preden sem končal sta bila vojaka pri meni in z močnim angleškim naglasom spraševala »What's goin' on, mate?«, oziroma v prostem prevodu »Kaj dogaja, kolega?« Na kratko sem jima razložil, da sem radioamater, nekaj besed o SOTA programu in da nameravam vzpostavljati radijske zveze s kolegi radioamaterji. Pohvalil pa sem se tudi, da imam pismo predsednika ciprske zveze radioamaterjev, ki je pripravljen posredovati, če bi prišlo do zapletov. Z mojim odgovorom sta bila zadovoljna in sta se že odpravila, ko se je tisti z rumenim »čvarkom« (pri nas bi bil vodnik, Britanci pa mu pravijo »lance corporal«) obrnil in vprašal, če lahko vidi pismo. Pokazal sem mu pismo, nato je zadovoljen odšel z opozorilom, naj ne fotografiram vojaških objektov. Pa saj tega niti nisem nameraval. Svoj glomazni DSLR kanon sem raje pustil kar v prtljžniku avtomobila, da ne bi po nepotrebnem izzival. Nisem pa se mogel upreti, da ne bi s telefonom posnel fotografije z vrha v dolino, saj je vse naokrog čudovit razgled. Aktivacija je nato potekala po pričakovanjih. S telefonom sem oddal »self-spot« na SOTA portal in v dvajsetih minutah sem nabral 20 CW zvez na 20m obsegu, v glavnem po Evropi. Signali so bili večinoma dobri, brez motenj, kljub radarskima kupolama v neposredni bližini. Nazaj sva s vrnila po drugi poti, mimo samostana Kykkos, kjer je med ostalim tudi zadnje počivališče nadškofa Makariosa III., očeta ciprskega naroda. Samostan, muzej, grobnica in cerkev so res vredni ogleda. Izjemno!

Uspešna aktivacija Chionistre naju je tako navdušila, da sva se odločila, da naslednji dan izvedeva še eno. Tokrat bliže Paphosu, da ne bo toliko vožnje. Odpravila sva se na 640m visok kucelj, ki nima niti imena, ima pa SOTA oznako 5B/CY-042. Nahaja se četrto ure vožnje iz Paphosa, na robu vasice Koili, v bližini cerkvice Agiou Mama. Na lokaciji sta tudi vodovodno črpališče in vodovodni stolp. »Shack« sem si postavil na stopnici črpališča, anteno pa ob robu vinograda, ki pokriva vrh. Naredil sem 12 CW zvez na

20m. Tokrat sem imel zelo močne motnje, do S9. Predvidevam, da od elektromotorjev vodovodnih črpalk. Ker se je že mračilo in so bile motnje res zoprne, sem aktivacijo na hitro zaključil.

Do konca tedna sem še vsak dan naredil nekaj zvez iz apartmaja, kolikor je le dopuščal čas. RBN in PSK reporter sta me zaznala tudi v ZDA, Hong Kongu in v Avstraliji. Tudi s QRP se da narediti marsikatera lepa zveza. Proti resnim DX odpravam, ki naredijo 100.000 in več zvez v tednu ali dveh, je bila moja DXpedicija resnično mini, ampak zame vseeno maksi zanimiva izkušnja. Ne morem se strinjati s skupino Zmelkoow, ki so prepevali, da je smisel življenja ležanje na plaži. Radioamaterstvo je bilo češnja na tortici mojih počitnic. Čas je za razmislek, kam in kako naslednjič.